

A scenic background image of a waterfall cascading over rocks in a lush, green forest. The water is white and frothy as it falls, surrounded by dense foliage and trees. The overall tone is natural and serene.

ସତ୍ୟବାଣୀ

THE
WORD OF
TRUTH

JULY & AUGUST 2015

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By

Joshua & Kabita Gootam.

CHURCH OF CHRIST

P.O.Box.No.80,Kakinada

A.P.-533 001

Ph:0884-2363722

Vol.20,July & August-2015-No-4

Published every two months in ORFYA language for
the Restoration of pure New Testament Christianity.

There's Great day Coming

Introduction:

Excuses that won't work at the judgment:

1.Lord, I didn't know enough.

"Thy word is a.....light unto my path" (Psalm 119:105).

2.Lord,I didn't know which Church to Join.

"And I say... I will build my Church

(Matthew 16:18). Search, and look" (John 7:52).

3.Lord, I didn't believe I could hold out.

"I can do all things through Church which
strengtheth me" (Philippians 4:13).

4.Lord, I thought sincerity was all I needed.

"Not every one that saith unto
me, Lord, Lord, shall enter..... but he that doeth
the will of my Father which is in heaven" (Matthew 7:21).

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XX

KAKINADA

JUL-AUG-2015

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ତମତା

(The Goodness of God)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖି, “.....ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ଯେ ତୁମକୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ.....” (୨:୪) । “ସେ ପ୍ରଥମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାରୁ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୯) । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା, ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି ।

୧) ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଏତଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ, କୃପା ଓ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । “କାରଣ ଇଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।” (ଯୋହନ ୩:୧୬) ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କରିଛନ୍ତି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖି, “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅକଥନୀୟ ଦାନ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ ।” (୨ କରିନ୍ଥା ୯:୧୪) । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ ଏତେ ମହାନ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଯେ, ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ ବା “ଅକଥନୀୟ” । ତାହାଙ୍କର ଏହି ଅକଥନୀୟ ଦାନ ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ସେ “...ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଆସ୍ଵାଦନ କରିଅଛନ୍ତି” ବୋଲି ଏବ୍ରୀ ୨:୯ ପଦରେ କୁହାଯାଇଅଛି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅକଥନୀୟ ଦାନ ନିମନ୍ତେ ସଦା କୃତଜ୍ଞ ରହୁ ।

୨) ପରମେଶ୍ଵର ପକ୍ଷପାତୀ ନୁହନ୍ତି । ଏହାଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରକାଶ କରେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ସମାନ । ଧନୀ, ଦରିଦ୍ର, ଗୋରା

ବା କଳା ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମାନ । ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜାତି, ସମସ୍ତ ଭାଷାବାଦୀ, ସମସ୍ତ ମାନୁଷ୍ୟକୁ ସମାନ ଭାବେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । (୧ମ ତୀର୍ଥ ୨:୪) ପ୍ରେରିତ ପାଉଁଳ କର୍ଣ୍ଣାୟକ ଗୃହରେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଲେ, “....ଈଶ୍ୱର ଯେ ପୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଯେକେହି ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହ୍ୟ ହୁଏ, ଏହା ମୁଁ ସତ୍ୟ ବୁଝୁଅଛି ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୪,୩୫) । ପରମେଶ୍ୱର ନିଷ୍ପକ୍ଷବାଦୀ, ତାହାଙ୍କ ଏହି ଗୁଣ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରକଟ କରେ ।

୩) ତାହାଙ୍କ ଦୟା, ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦର ସୁରକ୍ଷା ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରକଟ କରେ । “ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ, ସେ ଦୟାମୟ ପିତା ଓ ସମସ୍ତ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା” ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଁଳ ୨ କରିଛା ୧:୩ ପଦରେ ଲେଖନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ।” (୧ମ ପିତର ୫:୭) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା, ଦୟା, ପ୍ରେମ, ଚିନ୍ତା ବିନୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗତି କ’ଣ ? “....ଆମେ ତୁମକୁ କେବେହେଁ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମକୁ କେବେହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତମତା କି ଆପଣଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଡ଼କୁ କଢ଼ାଇ ନେଇଅଛି ? ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ, ଆପଣ କି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛନ୍ତି ? “....ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା.....!” (୧ମ ଯୋହନ ୫:୩) । ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା କୃପାମୟ, ଦୟାମୟ, ପ୍ରେମମୟ ଓ ଉତ୍ତମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଟନ୍ତି । ଆସ, ଆମେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କ ସେବା କରୁ ।

- Ken Tyler

ଆମେମାନେ ବାୟୁ ମାତ୍ର

(We are a Breath)

ଆୟୁବ, ଆପଣା କ୍ରିଷ୍ଣ ସମୟରେ, ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କରି କହିଥିଲେ, “ପୃଥିବୀରେ କଅଣ ମନୁଷ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ଓ ତାହାର ଦିନସମୂହ କଅଣ ବେତନ ଜୀବାର ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ? ଦାସ ଯେପରି ଛାୟାର ଆକାଂକ୍ଷା କରେ, ବେତନଜୀବୀ ଯେପରି ଆପଣା ବେତନର ଅପେକ୍ଷା କରେ, ମୁଁ ଅସାରତା ବିଶିଷ୍ଟ ମାସମାନର ଅଧିକାରୀ କରାଯାଇଅଛି ଓ କୁଳଜନକ ରାତ୍ରୀମାନ ମୋ ପାଇଁ ନିରୁପିତ ହୋଇଅଛି, ମୁଁ ଶୟନକାଳରେ କହେ, କେବେ ମୁଁ ଉଠିବି ? ଆଉ ରାତ୍ରୀ ଦୀର୍ଘ ହୁଏ, ଆଉ ମୁଁ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରନ୍ତର ଛଟପଟ ହେଉଥାଏ । ମାଂସ କାଟ ଓ ଧୂଳିଚେଳା ପରିହିତ, ମୋହର ଚର୍ମ ମିଶିଯାଏ ଓ ପୁନଃବୀର ପାଟିଯାଏ । ମୋହର ଦିନ ତନ୍ତ୍ରୀର ନଳାଠାରୁ ଶାନ୍ତଗାମୀ ଓ ଭରସା ବିନା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥାଏ । ଆହେ, ମୋହର ପ୍ରାଣବାୟୁ ମାତ୍ର ବୋଲି ସ୍ମରଣ କର, ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଆଉ ମଙ୍ଗଳ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।” (ଆୟୁବ ୭:୧-୭) । ସେ ପୁନଃବୀର ୧୬ତମ ପଦରେ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଘୃଣା କରେ, ମୁଁ ସର୍ବଦା ବଞ୍ଚିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ମୋତେ ଛାଡ଼, କାରଣ ମୋହର ଆୟୁ ଅସାର ।” ମନୁଷ୍ୟର ଶ୍ୱାସ କେତେ ସୁପ ସମୟ ! ଅନନ୍ତଜୀବନର ତୁଳନାରେ, ଜଗତରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ “ପ୍ରଶ୍ୱାସ” ତୁଲ୍ୟ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ଓ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ଉପରେ ସର୍ବାଧିପତ୍ୟ ଆୟୁବ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ସେ କହନ୍ତି “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଯେ ଏହା କରିଅଛି, ଏ ସକଳ ଦ୍ୱାରା କିଏ ଜାଣେ ? ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତ ଯେ ଏହା କରିଅଛି, ଏ ସକଳ ଦ୍ୱାରା କିଏ ନ ଜାଣେ ? ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନର ପ୍ରାଣ ଆୟୁବଙ୍କ ମିତ୍ର ଇଲାହୁ କହନ୍ତି, “ଯେବେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଆପଣା ମନ ଦେବେ, ଯେବେ ସେ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ନିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆପଣା ନିକଟରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ତେବେ ସକଳ ପ୍ରାଣୀ ଏକତ୍ର ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ପୁନର୍ବୀର ଧୂଳିରେ ମିଶିଯିବ ।” (୩୪:୧୪-୧୫)

ଇଶ୍ରାଏଲ ଜାତିର ଇତିହାସ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର କାହାଣୀ ଗୀତ ସଂହିତାର ୭୮ ପଦରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଓ ଅନାଜ୍ଞାବହୁତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ବହି ଜୀବିତ

ରଖୁଥିଲେ । ସେ ପ୍ରେମମୟ, କ୍ଷମାଶୀଳ, ଦୀର୍ଘଶାନ୍ତ ଓ ଦୟାରେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହ ଅନନ୍ତକାଳ ବାସ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରନ୍ତି ।

ଗୀତ ୭୮:୧୭, ୧୮ରେ ଲେଖାଯାଏ, “ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବାକୁ ଓ ମରୁତୁମିରେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପ୍ରତିକୂଳରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିବାକୁ ନିରସ୍ତ ନେହୁଲେ । ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ପୂରଣାର୍ଥେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମାଗି ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରାକ୍ଷା କଲେ ।” ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣରେ ନିର୍ଭର ରଖିଲେ ନାହିଁ । ଏଥି ସକାଶେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୋପାନ୍ୱିତ ହେଲେ, (୨୧ ଓ ୨୨ ପଦ) । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସ୍ଵେହଶୀଳ ଅଟନ୍ତି । “ମାତ୍ର, ସେ ସ୍ଵେହଶୀଳ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟୁସ କଲେ ନାହିଁ । ପୁଣି ସେ ଅନେକ ଥର ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସମ୍ବରଣ କରି ଆପଣା କୋପ ଉତ୍ତେଜ କଲେ ନାହିଁ ।” (୩୮ତମ ପଦ)

ତାହାଙ୍କ ଅସୀମ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ କ୍ଷମାଶୀଳତା ମନୁଷ୍ୟ ଆଲୋଚନାର ଅତୀତ । “ଆଉ ସେମାନେ ଯେ ମାଂସ ମାତ୍ର ଓ ବହିଯାଇ ଫେରି ନ ଆସିବା ବାୟୁ ସ୍ଵରୂପ, ଏହା ସେ ସ୍ମରଣ କଲେ । “ଆହେ, ମୋହର ସମୟ କିପରି ଅଛି, ଏହା ସ୍ମରଣ କରି, ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଅଧାରତା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ-ସତୀନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି । ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ନ ଦେଖି ଜୀବିତ ରହିବ ଓ ପାତାଳର ପରାକ୍ରମରୁ ଆପଣା ପ୍ରାଣମୁକ୍ତ କରିବ, ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ? (ଗୀତ ୮୯:୪୭, ୪୮)

ତେବେ ଏହି ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ? ଏହି ପାପ-ପତିତ ଜଗତରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖି ସୁଖମୟ ଜୀବନଯାପନ କରୁ । ଏହି ଜଗତରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଯାତ୍ରୀ ମାତ୍ର । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନନ୍ତଜୀବନ । ଜ୍ଞାନୀ ଶିଳୋମାନ କହନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ଵର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦାନ କରି ତାହା ଭୋଗ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଲେ, ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ । ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ପରମାତ୍ମର ଦିନସବୁ ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାର ହୃଦୟରେ ଆନନ୍ଦ ଜନ୍ମାଇ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ।”

(ଉପଦେଶକ ୫:୧୯, ୨୦)

- Marilyn Lastrape

ଜିଖରିୟା, ଏକ ଉତ୍ତମ ପିତା ! (Zacharia, the Right kind of Father)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତା ସମାନ ନୁହନ୍ତି । କେତେକ ସତ୍ତ୍ୱେଷ ସହ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଲାଳନପାଳନ କରନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଠିକ୍ ଭାବେ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଉତ୍ତମ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ, ଏକ ଉତ୍ତମ ପିତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପିତା ଜିଖରିୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ଯାଜକ ଥିଲେ । ଦୁଃଖର କାରଣ ଏହିକି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତା ଜିଖରିୟାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି । କେତେକ କେବଳ ଧନ ଅର୍ଜନ, ସୁଖଭୋଗ ଓ ବିନୋଦରେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ନୂତନ ନିୟମର ଯୁବକ ତାମଥୁ, ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ତତ୍ପରେ ସେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଏକ ଉତ୍ତମ ସୈନିକ ଭାବେ ତାହାଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉତ୍ତମ ମାତା ହୋଇପାରିବା ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସେ ଆପଣା ସାଥୀ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଧାର୍ମିକା ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଏଲିଜାବେଥ, ମହାଯାଜକ ହାରୋଣ ବଂଶଜ କନ୍ୟା ଥିଲେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରେ ।

ଉତ୍ତମ ଓ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ଭୟକାରୀ ପରିବାର ସ୍ଥାପନ କରେ । ଏହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟକାରୀ ଦମ୍ଭି ବିଷୟରେ ବୈଦ୍ୟ ଲୁକ୍ ଲେଖନ୍ତି, “ସେମାନେ ଉଭୟେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପେ ଆଚରଣ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ ।” (ଲୁକ୍ ୧:୬) ଏହି ଧାର୍ମିକ ଦମ୍ଭିର ଜୀବନ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସତ୍ତ୍ୱେଷଜନକ ଥିଲା । ଛନ୍ଦକପଟ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନୁହେଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ନିନ୍ଦାରହିତ ଥିଲେ ।

ଜିଖରିୟ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନାଶାଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଜିଖରିୟ ଓ ଏଲୀଶାବେତ
 ଉଭୟଙ୍କ ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସନ୍ତାନହୀନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୌଶଳି ବିଷୟ ଅସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଜିଖରିୟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ
 ବେଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଧୂପ ଉତ୍ତରଣ କରିବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନ
 ଦେଇ କହିଲେ, ‘...ଜିଖରିୟ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ନିବେଦନ
 ଶୁଣାଯାଇଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଏଲୀଶାବେତ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ
 କରିବେ, ପୁଠି ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ନାମ ଯୋହନ ଦେବ ।’ (ଲୁକ ୧:୧୩)

ଯାଶୁ ପୁରୁ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, ‘ମୁଁ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ
 ଠାରୁ ମହାନ କେହି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ତଥାପି ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ, ସେ
 ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ମହାନ ।’ (ମାଥୁ ୧୧:୧୧) । ଉତ୍ତମ ପିତା ଓ ଉତ୍ତମ ମାତା
 ପ୍ରାପ୍ତହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାୟକ ।

- Clovis G. Chappell

ଅନନ୍ତକାଳର ନିର୍ମାତା (Builders of Eternity)

ସଦାପୁରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଏହି ସମୟକୁ ଆମେ ‘ଜୀବନ’ ବୋଲି କହୁ । ଏହା କେବଳ ଦୁଇ ନିତ୍ୟ ଜୀବନ
 ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳ । ଏହି ଜୀବନ ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମୟ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମେମାନେ
 ଅନନ୍ତଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ । ଏହି ସମୟ ସ୍ୱପ୍ନ ମାତ୍ର ଓ ଥରେ ମାତ୍ର । ଏହି
 ଜୀବନ ଯାତ୍ରା ଥରେ ମାତ୍ର ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଉ । ଏହି ସତ୍ୟତା
 ଆତ୍ମେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଗଢୁଥିବା ଏହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିଷୟରେ
 ଜାଗ୍ରତ ହୋଇପାରିବ । ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ ଆତ୍ମେମାନେ ଅନନ୍ତ ଆଶୀର୍ଷ କିଅବା ଅନନ୍ତ
 ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନଙ୍କୁ ଗଢୁଅଛୁ । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆତ୍ମେମାନେ କେବଳ

ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ନେଇପାରିବୁ । କାରଣ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସଠିକ୍ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ବାଲି ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅନୁଜ୍ଞାବନରୁପ ବାନ୍ଧୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମାଧୁର ୭:୨୧-୨୩, ଲୁକ ୬:୪୬-୪୯ ପଦରେ କହିଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ସେହି ପୁସ୍ତକ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାୟ ଜୀବନ ଗଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ଆତ୍ମିକ ଗୃହ ହିଁ, ଶେଷ ବିଚାର ଦିନରେ ପଡ଼ନ ହେବ ନାହିଁ । (ମାଧୁର ୧୬:୧୮, ଯାଶାଉୟ ୨୮:୧୬, ୧ମ କଠିନ୍ଦ୍ରୀ ୩:୧୧) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟରୂପ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଆପଣା କି ଆପଣା ଆତ୍ମାୟଜୀବନ ଗଢ଼ୁଅଛନ୍ତି ।

୧) ଗହୀର ଖୋଳି ମୂଳଦୁଆ ପଥର ଉପରେ ଗଢ଼ୁ । (ଲୁକ ୬:୪୮) : ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଧର୍ମନୀତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗହୀର ଗାତ ନ ଖୋଲୁ (ମାଧୁର ୧୫:୯) । ଶାଖାପ୍ରଶାଖାର ଧର୍ମଜଗତ (ଯୋହନ ୧୭:୨୦, ୨୧, ୧ମ କଠିନ୍ଦ୍ରୀ ୧:୧୦), ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପୁସ୍ତକବଳୀ (୨ ମାତଥୁ ୩:୧୬, ୧୭), ଧର୍ମଜଗତରେ ମାନବିକ ନାମର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା । (ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨, ୧ମ ପିତର ୪:୧୧), ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଯୋଗାବିଯୋଗ ୧ର ଯୋହନ ୯-୧୧, ୧ମ କଠିନ୍ଦ୍ରୀ ୪:୬), “ନୈତିକ ଭାବେ ଜୀବନଯାପନ କଲେ ଯଥେଷ୍ଟ” ବୋଲି ଏହି ଜଗତର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପ ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ଗଢ଼ୁ । କର୍ତ୍ତୂଲୀୟ ନୈତିକ ଭାବେ ଏକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନୈତିକ ଜୀବନ ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଥିଲା । ଦୃଢ଼ ମୂଳଦୁଆ ବିନୁ ଦୃଢ଼ ଗୃହ ଗଢ଼ିବା ଅସମ୍ଭବ ।

୨) ଦ୍ଵିତୀୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ କିପରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁ ? : ଆମ୍ଭେମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିପାରୁ -
 (୧) ତାହାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା (ମାଧୁର ୭:୨୩, ୧୬:୧୮, ଗାଲାତୀ ୧:୬-୯)
 (୨) ଆତ୍ମିକ ଐକ୍ୟତା (ଏଫିସୀ ୪:୧-୬, ଯୋହନ ୧୭:୨୦, ୨୧, ୧ମ କଠିନ୍ଦ୍ରୀ ୧:୧୦) (୩) ବାନ୍ଧବଲ ଏକମାତ୍ର ପଥଦର୍ଶକ (୨ ତାମଥୁ ୩:୧୬, ୧୭, ୨ ପିତର ୧:୩) (୪) ଇଶ୍ଵର ଦତ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଳନପଦ୍ଧତିର ଅନୁସରଣ (ରୋମାୟ ୧୬:୧୬, ଯିଶାଉୟ ୬୨:୨, ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୬, ଫିଲିପ ୧:୨, ଏଫିସୀ

୧:୨୨, ୨୩) (୫) ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନୁସରଣ (ମାଥୁଉ ୭:୨୧, ପ୍ର:ବାକ୍ୟ ୨୨:୧୪, ୨ୟ ଥେସ ୧:୬-୯) (୬) ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ବାସ୍ତୁସ୍ଥ ଗୃହଣ (୭) ନିୟମିତ ଭାବେ ତାହାଙ୍କ ଆରାଧନାରେ ଯୋଗଦେବା (୮) ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିତ୍ୟଜୀବନରୂପ ଗୃହ ଅତି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ନିର୍ମାଣ କରୁ । ବୁଦ୍ଧିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଗୃହ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଃ କହନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଯେ ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ ସେ ମୂଳଦୁଆ ନ ବସାଇ ମାଟି ଉପରେ ଘର ତୋଳିବା ଲୋକ ପରି, ସୁଅ ସେ ଘରକୁ ପ୍ରବଳ ଭାବେ ଧକ୍କା ମାରନ୍ତେ, ସେହିକ୍ଷଣି ତାହା ପଡ଼ିଗଲା ଓ ତାହାର ବିନାଶ ଭୟଙ୍କର ହେଲା ।” (ଲୁକ ୬:୪୯) । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦିକ ଗୃହର ପତନ ଅତି ଭୟଙ୍କର । ମନୁଷ୍ୟର ପତନରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ । ଏହି ଜଗତ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବିନାଶ ହେବା ସମୟରେ, ଆପଣଙ୍କ ଆଦିକ ଗୃହର ଯେପରି ପତନ ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆଜି ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉନ୍ତୁ ।

ମନୋନୀତ କର (Choose for yourselves)

“ଯଦିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଦିଶେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାର ସେବା କରିବ, ତାହା ଆଜି ମନୋନୀତ କର... ମାତ୍ର ମୁଁ ଓ ମୋହର ପରିଜନ ଆମ୍ଭେମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ।” (ଯିହୋଶୁୟ ୨୪:୧୫)

ମନୁଷ୍ୟକୁ ମନୋନୀତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି :- ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମନୋନୀତ କରିବାର କିଅବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାର ଶକ୍ତି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଜୀବ ରୋବଟ୍ ନୁହେଁ । ବରଂ ଉତ୍ତମ ବା ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାର ଅଧିକାର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦିଆଯାଇଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ସ୍ଵଲକ୍ଷ୍ଣରେ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରେ । ଯିହୋଶୁୟ,

ଆପଣା ଜୀବନର ଶେଷଦଶାରେ, ସେ ଇଶ୍ରାଏଲ ଜାତିକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
 ନେବାରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମନୋନୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟର
 ପ୍ରତିଫଳ ଅଛି । ଉତ୍ତମ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ମନ୍ଦ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ।
 ମନୁଷ୍ୟ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷଙ୍କ ସହ ଜୀବନ ମନୋନୀତ କଲେ, ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।
 ଆଜି ହିଁ ମନୋନୀତ କର : ଅନେକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଆଜି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରି,
 ଭବିଷ୍ୟତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଆଜି ଯଦି
 ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ
 ‘‘ପ୍ରଭୁ’’ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଅଛ । ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ
 କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ପ୍ରତିଦିନ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁ, ତାହା ମନୋନୀତ କରିଥାଉ ।
 ଆପଣ ଆଜି କାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ? ଯେଉଁମାନେ
 ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ଆଜି ହିଁ ସେହି ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ !

ଯିହୋଶୂୟ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ :- ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିଜନ
 ଯିହୋବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ସେ ଏକ ସାହସୀ
 ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ । ସେ ଯିହୋବା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ବୋଲି
 ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ଏହି ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରର ଦାସତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହି
 ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ୪୦ ବର୍ଷ କାଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥିଲେ ।
 ସେହି ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗଧା ଓ ମହୁରା ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିଲେ । ଈଶ୍ଵର
 ସେମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରି ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲେ ।

ଆଜି ହିଁ ମନୋନୀତ କର :- ଆପଣ କି ସୁଖଭୋଗ ଧଳ ସମ୍ପଦ ବା ସାଂସାରିକ
 ପ୍ରେମର ଦେବତାର କି ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି ? ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ଏହି ବିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
 ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କର । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖ, ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ
 କର । ପାପରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮, ୩:୧୯,
 ଆପଣ ଯଦି ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଆଜି ହିଁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଉପଯୁକ୍ତ
 ସମୟ ! (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୨) । ଫେରି ଆସି ତାହାଙ୍କ ସେବା କର ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହୁଅ ।’’

- Loy Mitchell

ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ କର (Rejoice Evermore)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଥେସଲନୀକୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖି “ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ କର... କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିମତ ।” (୧ମ ଥେସ ୫:୧୬-୧୮) । ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନେ ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଜୀବନଯାପନ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରେରିତ ପିତର ଲେଖି, “....ତାହାଙ୍କ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ଵରିକ ଶକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।” (୨ ପିତର ୧:୩) । ମନୁଷ୍ୟର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଫଳୋପଦକ ଫଳବୃକ୍ଷ, ତୃଣ, ସବୁଜ ଶାଗ, ଭୂମିରେ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ, ଜଳରେ ଜଳଜ ଜଙ୍ଗମ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ, ଆକାଶରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ମନୁଷ୍ୟର ଆନନ୍ଦମୟ ଜୀବନଯାପନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେମମୟ ପିତା ମନୁଷ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରି, ସର୍ବଶେଷରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଇକନିୟ ନଗରରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ସମୟରେ କହିଥିଲେ, “....କାରଣ ସେ ମଙ୍ଗଳ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଆକାଶରୁ ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳଦାୟକ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦେଇ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିତୃପ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୪:୧୭) । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦମୟ ଜୀବନଯାପନ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମସ୍ତ ଭରମ ଦାନ ଓ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧବର ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣର ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆସେ....” (ଯାକୂବ ୧:୧୭) । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଷୟ ସବୁ ସର୍ବପରିସ୍ଥୁ ଦାନ । କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଅଛି ? ଆଉ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଦାନ ସ୍ଵରୂପେ ପାଇନାହିଁ, ଏପରି ତୁମ୍ଭର କଅଣ ଅଛି ?” (୧ମ କରିନ୍ଥା ୪:୭ ଓ ୫:୧୦)

ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଜଗତରେ ଆନନ୍ଦରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । “....ସେ ତୁମ୍ଭର ରୋଗସବୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି ।” ବୋଲି ଗୀତରଚକ ୧୦୩:୩ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । “....ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଆରୋଗ୍ୟ

ଦାତା ।” (ଯାତ୍ରା . ୧୫: ୨୬) ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦେହରେ ସେ ଶକ୍ତି ଦେଇଅଛନ୍ତି । “ଆହୁରି, ପରମେଶ୍ଵର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦାନ କରି ତାହା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ପିଣ୍ଡମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଲେ, ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ । ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ପରମାତ୍ମା ଦିନସବୁ ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାର ହୃଦୟରେ ଆନନ୍ଦ ଜନ୍ମାଇ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ।” (ଉପଦେଶକ ୫: ୧୯, ୩: ୧୩, ୨: ୨୩) । ଏହି ଜଗତରେ ଆନନ୍ଦରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ‘ଜୀବନ ସାଥୀ’ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । “ଗୃହ ଓ ଧନ ପିତୃଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାର, ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିମତୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ।... ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେତେଦିନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅସାର ଆତ୍ମସ୍ମର ସମସ୍ତ ଦିନ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଆନନ୍ଦରେ ବାସ କର... ।” (ହିତ ୧୯: ୧୪ ଓ ଉପଦେଶକ ୯: ୯) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସତ୍ତାନ୍ତରଣନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଓ ଗର୍ଭଜାତ ଫଳ ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର ।” (ଗୀତ ୧୨୭: ୩)

୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୫: ୧୬ରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ କର ।” ଆତ୍ମମାନେ ଏହି ଜାଗତିକ ଜୀବନ ଯାପନ ଆନନ୍ଦ କରୁ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଫିଲିପ୍ ମଣ୍ଡଳୀ କି ଲେଖନ୍ତି, “... ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର...” (ଫିଲିପ୍ ୩: ୧, ୪: ୪) । ଆତ୍ମମାନେ ଆତ୍ମାତ୍ମ ଜୀବନ ଆନନ୍ଦରେ ବିତାଇବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । (୨ୟ ପିତର ୧: ୩)

ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । “ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦକ୍ଷା ନାହିଁ ।” (ରୋମାୟ ୮: ୧) । ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଉଁ ଓ ତାହାକୁ ଧାରଣ କରିଥାଉ । (ଗାଲାତୀ ୩: ୨୭) । କୃଷ୍ଣଦେଶାୟ କାଷ୍ଠାକୀ ନାମ୍ନୀ ରାଣାଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ନପୁଂସକ, ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଫିଲିପ୍ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣି, ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ “... ଆନନ୍ଦ କରୁ କରୁ ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୮: ୩୯, ୧୬: ୩୪) । ଆତ୍ମମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶ

କରି ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ, କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ତା” ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପାପ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଧୋତ ହୋଇଅଛି ।

ପୁଅମ ଶତାବ୍ଦୀର ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ବାପ୍ତିକିତ ହେବା ପରେ... “ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ, ସହଭାଗିତାରେ, ରୋଟୀ ଭାଙ୍ଗିବାରେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ଥିଲେ... ଆଉ ସେମାନେ ଏକ ଚିତ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ସମବେତ ହୋଇ ରହୁଥିଲେ ଓ ଘରେ ଘରେ ରୋଟୀ ଭାଙ୍ଗି ଆନନ୍ଦରେ ଓ ସରଳ ହୃଦୟରେ ଭୋଜନପାନ କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨-୪୬) । ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ସହଭାଗିତାରେ ଆନନ୍ଦରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ସହଭାଗିତାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ! ଆତ୍ମାୟ ପରିବାରର ଭାଇଭଉଣୀ ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ନ ଥିଲେ, ଅଥବା ସହଭାଗିତାରେ ଆନନ୍ଦିତ ନ ହେଲେ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ ।

ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାର ଅର୍ଥ, ଆନନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା । ମହାରାଜ ଦାଉଦ କହନ୍ତି, “ଆସ, ଆତ୍ମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଉ, ଏହି କଥା ଲୋକମାନେ ମୋତେ କହିବା ବେଳେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି ।” (ଗୀତ ୧୨୧:୧, ଜିଖରିୟା ୮:୨୧) । “ହେ ସକଳ ଦେଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦଧ୍ଵନୀ କର, ଆନନ୍ଦରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କର, ଗାନ କରି ତାହାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆସ ।” (ଗୀତ ୧୦୦:୧) । ଆନନ୍ଦ ଓ ଭଲ୍ଲୁସରେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତୁତିଗାନ କରୁ । “ହେ ସରଳାନ୍ତଃକରଣ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦଧ୍ଵନୀ କର ।” (ଗୀତ ୩୨:୧୧, କଲସୀ ୩:୧୬, ଏଫିସୀ ୩:୧୬) । “...କେହି କଅଣ ଆନନ୍ଦିତ ଅଟେ ? ସେ ଗୀତ ଗାନ କରୁ ।” (ଯାକୂବ ୫:୧୩, ଗୀତ ୫୦:୧୪, ୧. ଏଫିସୀ ୫:୧୧୯, କଲସୀ ୩:୧୬) ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଲୋକେ, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । “...ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହାର ଆମୋଦ ଥାଏ ଓ ଯେ ଦିବାରାତୁ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧ୍ୟାନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।” (ଗୀତ ୧:୨) । “ଯେପରି

ସମୁଦାୟ ଧନରେ, ସେପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରମାଣ ବାକ୍ୟ ରୂପ ପଥରେ ଆମୋଦ କରିଅଛି ।
 ...ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିଧିବଦ୍ଧରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାସୋରିବି ନାହିଁ । ...ତୁମ୍ଭ
 ଆଜ୍ଞା ପଥରେ ମୋତେ ଗମନ କାରଣ ତହିଁରେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରେ ।” (ଗୀତ
 ୧୧୯:୧୪, ୧.୩୯)

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଭାବ ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ
 ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ଦାନ ଦେଉ । କାରଣ, “...ଇଶ୍ଵର
 ହୃଷ୍ଟିତର ଦାତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।” (୨ କରନ୍ଥୀ ୯:୮) ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟାପ୍ତି
 ନିମନ୍ତେ ଓ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଭାବ ମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ଫିଲିପ୍ସ ମଣ୍ଡଳୀର ଦାନ ବିଷୟରେ
 ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । (ଫିଲିପ୍ସ ୪:୧୫-୧୯) ।
 ପ୍ରାନ୍ତରେ ସମାଗମ ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନ ଆନନ୍ଦରେ ଉପହାର
 ଆଣିଥିଲେ । “ପୁଣି ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେତେ ଲୋକ ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦମନା ଥିଲେ...ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ
 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ...ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ
 ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମନ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛୁକ କଲା, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଉପହାର
 ଆଣିଲେ ।” (ଯାତ୍ରା ୩୫:୨୨-୨୯) । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ,
 “...ଯେତେଲୋକର ଭୂମି ବା ଗୃହ ଥିଲା, ସେମାନେ ତାହା ବିକ୍ରୟ କରି ବିକ୍ରୀତ
 ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଆଣି, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପାଦତଳେ ଥୋଉଥିଲେ । ...ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଜଣକୁ ତା’ର ଅଭାବ ଅନୁଯାୟୀ ବିତରଣ କରାଯାଉଥିଲା । (ପ୍ରେରିତ ୪:୩୪-୩୫)

ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ପରସ୍ପରର ଆତିଥ୍ୟ କରିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଏକ
 ସୁଗୁଣ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ଆନନ୍ଦରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆତିଥ୍ୟ
 ଦେଇଥିଲେ । (ଆଦି ୧୮:୧-୮) । “ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଭାବ ମୋଚନ କର, ଆତିଥ୍ୟ
 ସକାରରେ ବ୍ରତୀ ହୁଅ ।” (ରୋମାୟ ୧୨:୧୩, ୧ମ ତୀମଥ ୩:୨) ଆତିଥ୍ୟ
 ସକାର ନ ପାସୋର, ଯେଣୁ ତଦ୍ଵାରା କେହି କେହି ଅଜ୍ଞାତସାଗରେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ
 ଆତିଥ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । (ଏବ୍ରୀ ୧୩:୧) । “କୁଣ୍ଠିତ ନ ହୋଇ ପରସ୍ପର ଆତିଥ୍ୟ
 କର ।” (୧ମ ପିତର ୪:୯)

ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର, କାରଣ “ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଷୟକ ଆନନ୍ଦ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳ ଅଟେ ।” (ନିହମିୟା ୮:୧୦)

- Kabita Gootam

ମୃତ୍ୟୁ (Death...)

ମୃତ୍ୟୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ : ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏହି ଜଗତରେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ ।
 ଇହଜଗତ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ (୨ କରିତ୍ତା ୫:୧-୧୦) । “ଜୀବିତ
 ଲୋକେ ମରିବେ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି...” ବୋଲି ଉପଦେଶକ କହନ୍ତି । (୯:୫)

ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଅନିଶ୍ଚିତ : ମୃତ୍ୟୁ କେବେ ସମ୍ଭବ ହେବ କେହି ଜାଣନ୍ତି
 ନାହିଁ । ଧନୀ ଚାଷୀ ସଦୃଶ୍ୟ ଅନେକ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଅକସ୍ମାତ୍ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବେ ।
 (ଲୁକ ୨:୧୬-୨୧) । ଭକ୍ତ ଯାକୁବ କହନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ କାଲି କଅଣ ଘଟିବ, ତାହା
 ତ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ କଅଣ ? କ୍ଷଣକେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ
 ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ, ଯେଉଁ ବାଷ୍ପ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ତାହା ସଦୃଶ୍ୟ ! (ଯାକୁବ ୪:୧୪)

ମୃତ୍ୟୁ ପକ୍ଷପାତୀ ନୁହେଁ : ଯୁବା ବା ବୃଦ୍ଧ, ଧନୀ ବା ଦରିଦ୍ର, ବୁଦ୍ଧିମାନ ବା
 ବୁଦ୍ଧିହୀନ, ଧାର୍ମିକ ବା ଅଧାର୍ମିକ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବେ ।” (ଗାତ ୪୯:୧୦-୬
 ଶ୍ୱାସବାୟୁ ଅଟକାଇ ରଖିବାକୁ ଶ୍ୱାସବାୟୁ ଉପରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର କ୍ଷମତା ନାହିଁ,
 କିଅବା ମରଣ ଦିନ ଉପରେ ତାହାର କିଛି କ୍ଷମତା ନାହିଁ... । (ଉପଦେଶକ ୮:୮)

ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୟଙ୍କର (ଆୟୁବ ୨୪:୧୭):

ମରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଭୟଙ୍କର ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ
 ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମରଣ ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର । ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ଆତ୍ମା
 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରେ । ଦାଉଦ ଆପଦକାଳରେ କହିଲେ, “...ଆସ,
 ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ି; କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଦୟା ପ୍ରଚୁର...” (୨
 ଶାମୁୟେଲ ୨୪:୧୪) । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ,
 ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “ଜୀବିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବା ଭୟଙ୍କର
 ବିଷୟ !” (ଏସା ୧୦:୩୧)

ପରଜୀବନ ବିଷୟରେ ଭରସାବିହୀନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ
 ଭୟଙ୍କର ଅଟେ : ପ୍ରିୟମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକାକୁଳ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ
 ଭରସାହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି କହେ ! (୧ମ ଥେସ ୪:୧୩) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ

କରିବୁ ମଣ୍ଡଳକୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି କେବଳ ଏହି ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଅଛୁ, ତେବେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଆତ୍ମେମାନେ
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ।” (୧ମ କରୀନ୍ତା ୧୫:୧୯)

ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଏ ନାହିଁ:
ଧନୀ ଲୋକ ଓ ଲାଜରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ଜୀବନବସ୍ତାରେ
ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଏ, ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ନୁହେଁ ।

ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଫାଟକ : “କାରଣ ମୋ ବିଚାରରେ ଯେଉଁ ଚୈତ୍ତବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ତାହା ତୁଳନାରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଦୁଃଖଭୋଗ କିଛି
ନୁହେଁ ।” (ରୋମାୟ ୮:୧୮) । ଏହି ଜୀବନରୁ ଅନନ୍ତଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଫାଟକ ପାର ହେବାକୁ ହେବ । (୧ମ କରୀନ୍ତା ୧୫:୩୦)
ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ତତ୍କାଳୀନ ଜୀବନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଜୀବନ ସାଜି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଯାତ୍ରା : “ଆତ୍ମେମାନେ ସର୍ବଦା ସାହସୀ ଅଟୁଁ । ଆଉ ଏହି
ଶରୀରରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ
ପ୍ରବାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି । କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଇ ଜୀବନଯାପନ
ନ କରି ବିଶ୍ୱାସରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଅଛନ୍ତି । ହଁ ଆତ୍ମେମାନେ ସାହସୀ ଅଟୁ, ଆଉ
ଶରୀର ଠାରୁ ଦୂରରେ ବାସ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବାସ କରିବାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
ଅଧିକ ସନ୍ତୋଷ ।” (୨ କରୀନ୍ତା ୫:୬-୮) । ପାଉଲ ଫିଲିପି ମଣ୍ଡଳକୁ
ଲେଖନ୍ତି, “କାରଣ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଜୀବନଧାରଣା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ ଲାଭଜନକ...
ଇହଲୋକରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ମୋହର ଇଚ୍ଛା, କାରଣ ତାହା
ଅତି ଶ୍ରେୟସ୍କର ।” (ଫିଲିପି ୧:୨୧-୨୩)

ମୃତ୍ୟୁରେ ବିଶ୍ରାନ୍ତି ଲବଧି : “ପୁଣି ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ଲେଖା,
ଯେଉଁମାନେ ଏଣିକି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆଇ ମରନ୍ତି: ସେମାନେ ଧନ୍ୟ, ହଁ ଆତ୍ମା
କହୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରୁ ବିଶ୍ରାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, କାରଣ
ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁବର୍ତ୍ତା ହେବ ।” (ପ୍ର.ବା. ୧୫:୧୩) । ସୃଷ୍ଟି
ସମୟରେ “ପରମେଶ୍ୱର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ମେହି

ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣା କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ କଲେ ।” (ଆଦି ୨:୨) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ବିଶ୍ରାମ, ଶେଷ ବିଶ୍ରାମର ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ । ଆଦିମ ଇଶ୍ରାଏଲମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ସ୍ଥଗଣାର୍ଥେ ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା । “ତୁମ୍ଭେ ସ୍ମରଣ କରିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ଦାସ ହୋଇଥିଲ, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ପରାକ୍ରାନ୍ତ ହସ୍ତ ଓ ବିସ୍ତାରିତ ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ରାମଦିନ ପାଳନାର୍ଥେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।” (ଦି.ବି. ୫:୧୫) । ମିସର ଦେଶର ଦାସତ୍ୱରୁ ସେମାନେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ କିଶାନ ଦେଶରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଥିଲେ (ଯିହୋଶୁୟ ୨୧:୪୩-୪୫) । ସେହିପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଜଗତର ଦୁଃଖକଷ୍ଟ, ଯାତନାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ବିଶ୍ରାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ।

ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ : “ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଲାଭ କରି ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଏ, ତେବେ ତାହାର କି ଲାଭ ହେବ ? କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଜୀବନ ବଦଳରେ କଅଣ ଦେବ ? (ମାଥୁ ୧୬:୨୬) । କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବା ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସତ୍ତୋଷଜନକ ଜୀବନଯାପନ କରି । “ଏଣୁ ମଧ୍ୟ ନିବାସୀ ହେଉ ବା ପ୍ରବାସୀ ହେଉ, ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ସତ୍ତୋଷପାତ୍ର ହେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବାସନା ।” (୨ କରିନ୍ଥୀ ୫:୯)

- Kelvin L Moore

5.Lord, I thought my preacher was right.

“They received the word with all readiness of mind, and searched the scriptures daily, whether those things were so”
(Acts 17:11).

6.Lord, I didn't think I was good enough.

“Such were some of you: but ye are washed, but ye are Sanctified, but ye are justified” (1 Corinthians 6:11):

7.Lord, I was afraid to offend my family.

“He that loveth father or mother more than me is not worthy of me” (Matthew 10:37).

8.Lord, the Church was not popular.

“God saws that the wickedness of man was great in the earth... but Noah found grace in the eyes of the Lord”
(Genesis 6:5-8).

9.Lord, there were too many hypocrites in the Church.

“We must all appear before the judgement seat of Christ; that every one may receive the things done in his body, according to that he hath done, whether it be good or bad” (2 Corinthians 5:10).

10.Lord, I thought there was plenty of time.

“But God said unto hims, Thou fool, this night thy soul shall be required of thee....” (Luce 12:20)

Good Advice

WALK	like Enoch
WORSHIP	like Abel
WORK	like Nehemiah
WEEP	like Jeremaiah
OBEY	like Job
LEAD	like Moses
PRAY	like Daniel
WIN	like Paul
LIVE	like Christ

-Robert A.Glass.

Printed Book Only

From :

SATYA VANI

P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)